

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid sit præbenda seu beneficium Ecclesiasticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

collusione, aut remissione exclusâ: nisi reddonare quasi illis, qui abfuerunt, in tali casu nulla collusio, aut remissio terueniat.

TITVLVS V. DE PRÆBENDIS ET DIGNITATIBUS

SECTIO I.

*De Beneficiis seu præbendis
in communi & de necessaria su-
sistentatione vite Cleri-
corum.*

§. I.

*Quid sit præbenda seu beneficium
Ecclesiasticum?*

Præbenda spiritualis, in genere loquendo, est jus quoddam percipiendi redditus seu proventus Ecclesiasticos, ratione Canonie, aut alterius spiritualis officii; & hinc dupliciter accipi potest; specificè & strictè pro præbenda Canonicatui annexa, prout accipitur in c. Cum M. g. de consis. vel genericè & latè pro omni beneficio Ecclesiastico, saltem inferiore, prout accipitur in c. pen de V. S. quæ est etiam acceptio hujus rubricæ, de præbenda ergo hoc modo accepta, sive de beneficio Ecclesiastico quæritur in hoc §. quid sit &

scilicet Beneficium Ecclesiasticum esse, Jus perpetuum, percipiendi redditus ex bonis Ecclesiasticis, propter aliquod seruitium Spirituale, auctoritate Ecclesie con-

stitutum. Triâ enim in beneficio Ecclesiastico distinguenda sunt; primum officium seu obligatio ad præstandam rituales functionem aliquam, adhibenda Sacramenta, ad concionandum &c. & hoc non tam beneficium, quia fundamentum beneficii est; & hoc datur dari beneficium propter officium. Secundò jus percipiendi redditus, et hoc Ecclesiasticis propter officium spirituale in quo propriè consistit beneficium non quidem quasi jus illud ad temporales redditus in se, & formaliter spirituale sit, sed quia spirituale est suo fundamento, & radicaliter, quo oritur jus hoc, inseparabile illi officio spirituali annexum. Tertio sunt ipsi redditus, qui ex bonis Ecclesiasticis proveniunt, in se tantum temporales & qui instar aliarum rerum temporales distrahi possunt. Dicitur autem beneficium esse, jus perpetuum, quia non tantum ad tempus, sed in Tempus perpetuum datur beneficiario, apud eum manens, quamdiu vivit, nisi propter delictum illo priuetur, aut per renuntiationem spontaneam eo se abdicet; Et quia vis hæc actualis perpetuitas de natura beneficii fortasse non sit, cum non tantum

Pontifex conferre possit beneficia ad tempus tantum, sed de facto, regularia præsertim beneficia, talia plerumque sint, ut regulares beneficiati à suis Prælati amoveri ab his possint, ratione personæ, adæquatè Prælatorum suorum obedientiæ subjectæ, & consequenter ad beneficii rationem sufficiat, perpetuum illud esse in se, sive aptum ex natura sua, ut in perpetuum Titulum conferatur, & mortuo Beneficiato non expiret, sed vacet, ad successorem legitimam auctoritate transferendum, negari tamen non potest, quòd hæc talia ad tempus concessa tantum beneficia nomine strictè dicti beneficii non veniant, nec in regulis Cancellariæ sub nomine beneficii comprehendantur, ut docet Bernardi. Diaz, in *practica Canon. criminal. c. 18. n. 2.* & alii communiter. Et hinc propriè beneficium non dicuntur commenda temporalis & Capellania non collativa, ac pensio Ecclesiastica &c. quia autem ad potestatem solius Prælati Ecclesiastici spectat, officia spiritualia in Ecclesia instituere, eisque proventus Ecclesiasticos annexare, idè dicitur beneficium auctoritate Ecclesiæ institui debere.

§. II.

De Divisione, seu distinctione beneficiorum.

Varias & plures divisiones beneficiorum referunt Auctores; potissimas refero, primò quo dividuntur beneficia in secularia, quæ Clericis secularibus, nullam religionis regulam professis, conferri solent, & debent, (qualia in dubio omnia beneficia censentur;) & res-

gularia, quæ Regularibus; ordinem religiosum professis, conferri debent, ita ut ordinariè neque hæc illis, neque illa his conferantur. Subdividi possunt utraque in duplicia & simplicia. Duplicia dicuntur, quæ aliquam eminentiam, jurisdictionem, aut administrationem adjunctam habent; & horum alia sunt majora, qualia sunt Papatu, Cardinalatus, Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, quæ majora beneficia in materia pœnali nomine beneficii absolutè prolati ordinariè non veniunt, & culmina beneficiorum, sive Dignitatum dicuntur; alia verò sunt media, qualia sunt reliquæ Dignitates præter sublimes illas enumeratas, Personatus & officia. Est autem Dignitas propriè loquendo, præ eminentia adjunctam habens administrationem, & jurisdictionem, qualem habent Abbates & alii Prælati, tam regulares, quàm seculares; Archidiaconus, Vicarius Generalis Episcopi &c. Personatus est honor & præ eminentia in Ecclesia sine jurisdictione, qualem habent in quibusdam Ecclesiis Cathedralibus Germaniæ Præpositi. Officium denique est quædam administratio rerum Ecclesiasticarum sine præ eminentia, & jurisdictione &c. quale censetur habere Primicerius, Custos, Sacrista sive Thesaurarius &c. alia denique duplicia dicuntur & sunt infima, qualia sunt beneficia propriè & strictè dicta curata, quæ curam animarum habent annexam, uti sunt Parochialia beneficia, Vicariæ perpetuæ &c. simplicia verò dicuntur, quæ beneficia quidem sunt, nihil tamen horum annexum habent, ut sunt Canonatus tam Cathedralium, quàm Collegiarum Ecclesiarum